

Előfizetési díjak:
egész évre 4 frt, fél évre 2 frt; községi jegyzőknél és tanítóknál egész évre 3 frt.
Magán hirdetések díja:
Háromszor hasábozott garmond sorért 5 kr; bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr.
Hivatalos hirdetések díja:
Egyszeri közlésért tekintet nélkül a szöveg nagyságára, bélyegdíjjal, nyugtából és támlappal együtt 8 frt.
Nyitók. soronként 30 kr.
többeszeri hirdetésnél kedvezmények nyújtatnak.

SZILÁGY-SOMLYÓ

TÁRSADALMI HETILAP.

Megjelenik minden csütörtökön.

A lap szellemi részét illető levelek a szerkesztőséghez, pénz küldemények és hirdetések a kiadónálhoz oimezendők.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Bérmentetlen levelek csak ismert kéztől fogadtnak el.

A bizottságok.

Mind humorosak néha az amerikai köztársaság elnökei. A minap — írták a lapok — egy város küldöttségét fogadta. Egyszerre ezzel a szóval rohanja meg a küldöttséget vezető polgármestert.

— Mondja polgármester ur! Vanak önöknek ugynevezett kiküldött bizottságok?

— Ojjé! — esett ki a conceptusból a szónokló polgármester — quantum satis! A városnál negyvenféle, a társaságokban kétszerannyi.

— Mindjárt gondoltam, mondá fejesóválva a köztársasági elnök. Hát ezért nem haladnak önök, hát ezért panaszkodnak. Sprengolják a bizottságokat! Amerika a gyors elhatározások, a cselekvés okos végrehajtásának hazája. Félre ezzel az avult európai formával, ezzel a tiszta kerékkötő intézménnyel. Majd meglátja, hogy boldogulnak. Isten velők!

A parabolám kedvéért még szeretném elmondani, hogy a város deputációja hazamenvén, szétugrasztotta a meddő bizottságokat és azt látta, hogy egyszerre a haladás árjába evezett, — de hiszen ez annyira nyilvánvaló, hogy szinte kár is kiszínezni.

Mert nincsen másként. Nehány tiszteletreméltó kivételt nem érve, a bizottságot kerékkötő intézménynek találták ki az emberek. Például: hangoztatnak a város felvirágoztatására egy megszívlelendő tervet, mely azonban, mint minden vállalkozás, esetleg kudarc esetén bizonyos erkölcsi, esetleg anyagi felelősséget rak azok vállaira, kik a kérdést megszavazták. Az óvatosság, a töprengés, a felelősség

tudatának im itt van a bizottságosdi. Ha egyszer ide utalták a dolgot, akkor mintha eltemették volna. De azért lehet hypokritáskodnunk: óh lesz abból a városunkra üdvös, kívánatos intézményből valami, de hát a bizottság tanulmányozza (tegyük hozzá, az emberi kor legvégső határáig.) Néhol megteremtette a bizottságok rendszerét az indokolatlan szereplés vágya, a helyi notabilitások szereplési viselkedésének kielégítése. Az ilyen kvalitású bizottságok még tesznek-vesznek valamit, a lázas semmit tevést oly ügyesen gruppirozzák, hogy lázas tevékenységnek látszik, de ebben a cselekvésben nem sok a köszönet.

Nem akarjuk azt mondani, hogy nálunk a bizottságosdi rendszernek ilyen tulzásokai vannak, de sok esetet tudnánk felsorolni, hogy a bizottságok, albizottságok, szűkebbkörű bizottságok sokkal jobban összekuszáltak egyes dolgokat, semhogy dülöre vitték volna. Bizony arra is van már nem egyikünknek tapasztalása, hogy a bizottságokban a közügy kérdése úgy elázott, mint a kender a pocsolyában. És hányszor keresztet tett már a bizottságosdi a közügyek sirhantjára, a mely az ő operálására szerencsésen kimult ez árnyékvilágból.

Bizony a mi néhány bizottságunknak is meg van a maga mea culpa, de a melyet enyhít — elismerjük — a bizottságokról való fölfogásunk is. A bizottság taposó malmát ide-oda nagyon alárendelt funkcionál találjuk, ritkán is lehet a bizottságokba embert kapni. A feltétlen meddő munkának a saját nevével firmát adni senki sem szeret.

De néhol — és talán nálunk is tultengés van a bizottságokban. Ugyan csak ember legyen az a szereplő emberünk, a ki sorban egymásután elmondja nobile officiumait.

Nos pedig, ha még nevét sem képes megnevezni a polgári megbízatásainak, hogy legyen attól elvárható, hogy minden megbízatásainak meg is feleljen. Hiszen akkor néha háromfelé kellene szakadnia. Azonfelül minden embernek még kenyérszerző foglalkozása is van s végre is ez a fő.

Mindezeket summázva: hagyjunk föl az avult intézmény eddigi favorizálásával. Legyen kevesebb bizottság és legyen több munka! —o.

Vármegyei élet.

Szilágyvármegye közigazgatási bizottsága a f. hó 8-án tartotta rendes havi ülését br. Weselényi Miklós főispán elnöke alatt.

Jelen voltak: dr. Kaizler György alispán, Török István főjegyző, Kovács István t. főügyész, Domby Károly árvaszéki elnök, Hametmayer Ágost kir. pénzügyigazgató, Klein Adolf kir. főmérnök, Gazda Ferencz kir. ügyész, Dull János, br. Györffy Pál, Kiss Lajos, Lőrincz György, Sántha Dezső biz. tagok.

Igazoltan távol voltak: dr. Berger János t. főorvos, Somogyi Kálmán, Sváicer Aladár, br. Wesselényi Béla; igazolatlanul: Kovács Miklós közgazd. előadó, Czell Lőrincz és Helley János.

Ülés kezdete d. e. 10 órakor.

Az alispán jelentette, hogy közbiztonsági viszonyaink az elmúlt hóban is teljesen jók voltak, a lakosság békés hangulatát és munkálkodását zavaró körülmények elő nem fordultak. A csendőrség kötelességeit pontosan teljesítette, ennél fogva ellene panasz nem merült fel. —

Az előfordult kihágási ügyek a beérkezett jelentések szerint kellő szorgalommal dolgoztak fel s egy részük jogerős ítéletekkel be is fejeztetett. — Az állategészségügy állapota kielégítőnek mondható, mert a sertésvész miatt jelenleg csak 11 község van zár alatt; az elmúlt hóban zár alá helyeztetett 2 község, feloldatott a zár alól 3 község. Ezenkívül járványszerűleg lépett fel Sarmaságon a juh-himlő és Nagy-Bajomban a sertés-orbánc. Egyéb állati betegségek elő nem fordult. A szigorú óvintézkedések minden egyes esetben foganatosítottak. A közigazgatás egyéb ágait illetőleg jelentette az alispán, hogy az elmúlt hóban a vármegyei főpénztárt és a gyámpénztárt megvizsgálta, mindeniknél a legnagyobb rendet, teljes pontosságot és kifogástalan kezelést talált. — A f. év őszi rendes közgyűlés alkalmával megtartott számonkérő szék jegyzőkönyve szerint fennállott hátralékok ledolgozása iránt intézkedés tétetett. — Az 1898. évi fősorozás előkészítése iránt a szükséges intézkedések megtétek. Az ez évi sorozások eredményére vonatkozó végleges számbavételi kimutatások, a hadereg és ujoncjutalék ez évi végleges zárszámai megállapítván, a honvédelmi miniszterhez fölterjesztettek. A távollévő hadkötelesek nyomozása és utóállítás a járási tisztviselők által folytatott. — A vármegyei közutakra szállított fedanyagok átvétele és az elkészült műtárgyak felülvizsgálata az e végre föl-kért törvényhatósági bizottsági tagok részvételével elvégeztetett. — Olyan körülmények, amelyek az ügymenetre nézve lényegesebb akadályul szolgáltak volna, sem a központban, sem a járásokban elő nem fordultak.

A kir. pénzügyigazgató jelentése szerint a 778.603 frt 77. kr. áll. egy. adótartozásból a múlt hó végéig 354.962 frt 04 kr. folyt be s 423.641 frt 73. kr. maradt hátralékban. A f. évi befizetés a múlt évihez viszonyítva, 13.976 frt 17 krral kedvezőbb. — A 35.689 frt 55. kr. hadmentességi díjból 7535 frt 90 kr. folyt be s 28.153 frt 65 kr. maradt hátralékban. A f. évi befizetés 1150 frt 52 krral kedvezőbb.

A „Szilágy-Somlyó” Tárcája.

Anyám.

„... Messze vagy még a céltól gyermekem, — Kérdezte tőlem aggódó anyám — Mikor leszel már önelégült, boldog, A mint ezt egykor rólad álmodám? ... Az én álmaim nem szoktak hazudni, Az én álmaim tiszták és valók: Tégedet félve kerülnek a rosszak És szeretettel környeznek a jók.

Meg kell, hogy érjem azt a holdog órát, Mikor szemedben örömköny ragyog És elrebegi ajkadon a lelked: Hogy nem vagy többé árva, elhagyott! Meg kell, hogy érjem azt a boldog órát, Nyugtom e földön addig nem lehet, Szent áhitattal imádkozom érted S a jó Isten meghallgat engemet!

Nem hiszem el, hogy a boldogsághoz, Egyedül néked ne lenne jogod, Bár nem találtad meg az ideát még, Kiért a szíved annyit sír, zokog. Eljön az idő, el kell annak jöni És minden úgy lesz a mint álmodám, Örömkönyök közt fogod elrebegni. Igazat mondtál szerető anyám! ...“

Olyan sokszor elmondta már ezt nékem, Biztató szókkal szegény jó szülém,

Boldogabb jövőm csábító hitéhez, Ő miatta hűséget esküvém! Pedig érzem, hogy a boldogság percét Megérni soha, soha nem fogom ... Mégis a remény édes mámorában, Ő is álmodik, én is álmodom!

Dr. Király Péter.

A leszámolás.*)

Irta: Vértessy Gyula.

Az öreg ezredes eleintén próbált a lelkére beszélni Kerekes főhadnagynak, hogy ne kövesse el azt az ostobaságot, hogy levesse magáról a buzavirág színű dolmányt, mert nincs az a leányféle, a ki annak csak egy szál sujtásával is fölérne, — de bizony hiába beszélt; Kerekes főhadnagy mindenre csak azt felelte: — Nagyon szeretem, hát elveszem és miután kauciónk nincs, kilépek a katonaságból.

— Nem szégyelsz elmenni civilnek! — Szégyen ide, szégyen oda, boldog ember akarok lenni! — De hát mi leszel, ha civil leszel? — Még nem tudom. Majd csak akad valami kis hivatalom. — Leszel postatiszt, vagy számtiszt. — Mindegy akármil Szegény embernek lenni nem becstelenség. — Nem becstelenség, csak ...

*) A „Vasárnapi Lapok” november 14-iki számából.

— Csak ostobaság, ugy-e, ezt akartad mondani, ezredes ur.

— Ezt! Te mondtad ki, én csak gondoltam. Elvehettél volna akárminő gazdag leányt; szép legény vagy, jól fest rajtad az uniformis, olyan ur lehetnél volna, a minő akartál volna!

— Nem az a természetem! Már én nem tudnék a feleségem pénzén uraskodni! Majd inkább csak én szerzem neki is a kenyeret.

Az öreg ezredes nem vitázott tovább, mert gyöngének kezdte magát érezni. Eszébe jutott neki egy nyári éjszaka valamelyik falusi garnizonban, a mikor ő, mint fiatal hadnagy, szintén efélékről fantázirozt s azután eszébe jutott az azután következő sok-sok áttivornyázott éjszaka, a melyeken a bánatát temetgette. Hej, nehezen ment ez a temetés, és a podagra, mely most kinozza, bizonyára ezeknek az éjszakáknak a büntetése. De valahogy mégis csak kifogott a szívéen. A kisaszszony azután férjhez ment máshoz és hat gyerekeknek lett boldog mamája.

Hátha így lesz Kerekes Tivadarral is! Minek őt kapacitálni, hátha megérti az okos szót magától is. De bizony az nem igen értette.

Annyira nem értette, hogy még a legjobb kamarását, Érdy Pistát is megszabadalta, a miért az egy tiszt ebédén, jókedvűen azt mondta: — Pethő Gizi is csak olyan, mint a többi leány! Nem érdemes elvenni! A leány csak nyomatékka! Er valamit, legalább ötvenezer forintos nyomatékka! Többé azután nem szóltak neki sem.

mit. Az ezredes is elhallgatott és meg sem próbálta tovább kapacitálni.

— Javithatatlan bolond, — mondta a menázsiban egyszer borozás közben, mikor Tivadar nem volt ott. — Éretlen, mint valami érettségit tett fiatal gyerkőc. No, de majd megbánja még. Ur volt, koldus lesz; de meg boldog se lesz. Mert Pethő Gizi bizony nem fog vele nyomorogni. Csak most gondolják ők el szépen a szegénységet. Majd elvásik tőle a foguk. És azután az aszonykának is aligha fog úgy tetszeni a főhadnagy ur, holmi kifényesedett fekete szalonkabátokban, mint most atillában, mentében.

— Dehogyan nem, — szólalt meg egy félénk hang az asztal végéről, — a szerelem, ha igazi, mindig megmarad és nem függ a ruhától.

— Nini a kis kadét! — kiáltották nevetve.

— Az ám, — mondta az ezredes, — a bolha is köhög! Még a tacsó is beszéll! Tudod is még te, mi az a szerelem! Cucli kellene még a te szádba, öcsém! No lám és még ő is beleszóll! Talán te is kvietálni akarsz és meg akarsz házasonni? Igazán, ideje lenne! Talán órákat veszel Kerekes főhadnagy urtól?

A kis kadét szörnyen elszégyelte magát és hamarosan eltakarodott. Mikor elment, az ezredes dühösen pattant fel; — Tessék, már ez a gyerek is meg van mételvezve holmi ostoba idealizmussal! Teringette, az én időmben szó se volt a szerelemtől, csak kalandokról! De ezek persze mindjárt házasonni akarnak! No, mondhatom, gyönyörű katonák! Az

vezőbb. — Fogyasztási adóban 37.042 frt 51 kr., illetékekben 7929 frt 30 kr. folyt be. Ideiglenes házadómentesség 24 házra 38 lakrésszel engedélyeztetett.

A kir. tanfelügyelő jelentette, hogy a mult hóben iskolátogatásokat végzett a zsbói áll. elemi, a diósadi ev. ref., a sz.-somlyói rk. fuu, a nagyfalusi áll., a maladéi, hidvégi g. kath. elemi iskolákban. Részt vett a szilagyvármegyei tanítóegyesületnek Sz.-Somlyón tartott évi rendes közgyűlésén. Elnöki uton elintéztést nyertek az ér-körösi, monói, h.-nádasdi, kis-dobai, lompéti ev. ref., a bükk-tófalusi, borzovai, inói, gardánfalvi, sz.-szigetesi g. kath. iskolaszékeknek a tanítói fizetés kiegészítése tárgyában benyújtott kérvényeik. A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter a felső-széki gr. kath. iskola II. tanítói fizetésének kiegészítésére 300 frt államsegélyt, az ér-hatvani ref. tanítónak 227 frt, a somró-ujfalusi gör. kath. tanítónak 248 frt, a peéri ref. leánytanítónak 135 frt államsegélyt, a krasznai közs. gazdasági ismétlő iskola szükségleteinek részben való fedezésére 50 frt segélyt folyósított. Az elmúlt hó folyamán intézkedés tétetett, hogy az összes állami és államilag segélyezett közs. el. népiskolák szegény tanulói ingyen tankönyvekkel láttassanak el.

A kir. ügyész jelentése szerint a zilahi kir. központi fogházból a mult hó folyamán 37 férfi, 7 nő szabadult ki és 47 férfi, 10 nő maradt letartóztatva. Ki-szolgáltak a raboknak 1470 egyszésges étadagot, amelyért a vállalkozónak 188 frt 31.72 kr. fizettetett ki. Teljesítették a rabok 56 díjazatlan s 862 díjazott napszámot, amelyekért az államkincstár részére 74 frt 26 kr, a rabmunkások részére 42 frt 11 kr. folyt le.

A kir. államépítészeti hivatal jelentette, hogy az állami ut teljesen jó karban van. Az év folyamán végrehajtott szállítások és építkezések, amennyiben azok befejeztettek, bizottságilag átvétettek. Az el nem készült műtárgyak és ki nem szállított kavicsalmok később fog-nak a vállalkozó költségnek átvétetni. — A törvényhatósági közutak általában jó karban vannak. Az ezen utakon végrehajtott szállítások és építkezések bizottságilag átvétettek. A hadászati jellegű utakon állami segélylyel építendő 4 műtárgy munkálatai kevés kivétellel befejeztettek, azok átvételére Pünkösti Ferencz műszaki tanácsos fog felkéretni.

A t. főorvos jelentése szerint a mult havi közegészségi állapot a megelőző havihoz viszonyítva a zilahi járásban, hol 10 községben a vörheny járványszerűleg lépett föl, kedvezőtlen, a vármegye többi részében elég kedvező volt. Összesen 1051 beteg gyógykezeltetett, azok közül 7 éven aluli 474, 7 éven fölül 577. Ingyen gyógy-szert 28 beteg kapott. — A leggyakrabban előforduló betegségek az emésztő és légzőszervek hurutjai, váltóláz s a követ-kező fertőző betegségek voltak, u. m. vörheny Sz.-Ujlakon, Czigányiban, Vervölgyön, Göröcsnben, Bréden, M.-Gorosz-

lón, Sz.-Szentkirályon, Debrenben, M.-Baksán, Vármezőn, Mocsoyán, Sz.-Szigeten, Karikán, Zsibón, Bagoson, Rátonban és Zilahon 106 esetben; meggyógyult 46, meghalt 38, ápolás alatt maradt 22 beteg. Hökhurut Náprádon és O.-Baksán 10 gyógyulással végződött esetben. Hasi hagymáz 10 esetben, meggyógyult 5, ápolás alatt maradt 5 beteg. Roncsoló toroklob 3 esetben, gyógyult 2, ápolás alatt maradt 1 beteg. Törvényszéki boncolat 1, rendőri 1, hullaszemle 1 esetben fogantatosított. Látélet kiadatott köny-nyü testi sérülésekről 59, súlyos sérülésekről 7 esetben. Iskolák, piacok, kávéházak, vendéglők, mészárszékek, műhelyek, fürdők, kutak, kielégítő eredmény-nyel vizsgáltattak.

A vármegyei kózkórház októberi forgalma a következő volt; szeptember végével 40 férfi, 39 nő = 79, októberben felvétetett 49 férfi, 20 nő = 69, összesen 89 férfi, 59 nő = 148. Októberben kibocsátott 53 férfi, 27 nő = 80, október végén maradt 36 férfi, 32 nő = 68. Kibocsátottatott gyógyultan 63, javultan 7, gyógyulatlant 2; meghalt 8. Ápolási napok száma 2365, napi betegátlag 77.

A vármegyei központi árvaszék októberi ügyforgalma következő volt: I. A feldolgozást illetőleg szeptember végével hátralékban maradt 196 darab, október-érkezett 1201 darab, összesen 1397 da-rab; ebből októberben elintéztetett 1397 darab, hátralékban maradt 295 darab. II. Az iroda tevékenysége: szeptember végén hátralékban maradt 242 darab, októberben irodára érkezett 1102 darab, ösz-szesen 1344 darab; ebből októberben le-íratott és kiadmányoztatott 1026 darab, október végén hátralékban maradt 318 darab.

A bizottság mindeme jelentéseket tudomásul vette.

A jelentéseken kívül egyes iskolai előljárásságoknak a tanítói fizetések kie-gészítése iránt beadott kérelmei, anya-könyvvezetők kinevezése tárgyában be-adott főszolgabírói jelentések, magánosok-kat érdeklő mezőrendőri, illetőségi, be-tegápolási ügyekben beadott felebbezé-sek, áll. egy. adó- és utadó törlések vé-tettek tárgyalás alá, melynek végeztével báró főispán az ülést 12 és fél óraker bezárta.

„Szilagy.”

Az ültetni való szőlővessző*)

A modern szőlőkultúra ismerői előtt szőszaporítás arról beszélni, hogy a filloxera mennyire megváltoztatta a szőlő-gazdaságot. Ma nemcsak a miveltési mód egészen más, mint annakelőtte volt, de egészen új jövedelmi ágak is keletkeztek. Ezek az ojtványokkal és szőlővesszővel való kereskedés.

Az előtt szőlővesszőből csak azok *) A „Borászati Lapok” f. évi 46-ik számá-Szerk.

pénzeltek, akik exotikus fajtákat tenyész-tettek. Közönségesen a szőlővesszőt fel-tűzték; az okosabbak, akik tudták, hogy a venyigében igen sok tápláló anyag van, komposztot készítettek belőle. Ma igen sok szőlősgazda lényeges jöve-delmi forrását képezi a szőlővessző el-adás.

A szőlővessző ára a rekonstrukció kezdetén meglehetősen magas volt, mert a szükséglethez képest kevés állott ren-delkezésre; most már sokkal olcsóbb, de még mindig hálás tárgya az üzletnek. Sokan azt tartják, hogy nemsokára vége lesz a szőlővessző kereskedésnek és ismét elő áll a régi állapot. Ez minden valószí-nűség szerint be is fog következni, mire a kipusztult és homokterületek be-ültetésével nagyrészt elkészülünk. De hát ez kissé még távol van; egyelőre nyu-godtak lehetünk, hogy ez a jövedelmi for-rásunk nem apad ki egészen.

Ültetésre — akár gyökeres, akár sima vesszőről van szó — csak az olyan vessző alkalmas, mely teljesen megérett, megfásodott, peronosporától, jégveréstől nincs megrongálva, szemei hibátlanok, épek. Emellett ne hagyjuk figyelmen ki-vül az 1896. V. t.-cikkkel kapcsolatosan kibocsátott szabályzatot, mely a szőlő-vessző- és szőlőajtvány üzleti szokvá-nyokra vonatkozik.

Említett szabályzat értelmében a szőlő-vessző az üzleti szokványoknak megfe-lél, ha amellet, hogy teljesen érett, min-dennemű gombabetegségtől, ugyszintén elemi csapás, vagy rovarkár okozta, vagy más külső erőművi behatásoktól származó — habár be is hegedt — sérüléstől men-tes, nem szenved törpeágúság-, csalánosodás-, szalagosodás- vagy csavarodásban.

A hónapjajtások nem képezhetik a forgalom tárgyát.

Az első osztályu sima vessző hosszu-sága legalább 50 cm., a gyökeres legalább 40 cm. legyen.

Az első osztályu amerikai vessző leg-alább 6 mm. vastag, az európai legalább 6 mm. és legfeljebb 15 mm. vastag le-gyen. Az amerikai maximális vastagsá-gát nem szükséges meghatározni, mert az nem szokott oly vastagságot elérni, hogy emiatt ültetésre vagy ojtásra alkalmatlan legyen.

A másodosztályu — úgy amerikai, mint európai fajtájú — lehet 4 mm. vé-kony és 15 mm.-nél vastagabb.

A fajtisztaságra nézve a szokvány sza-bály legfeljebb 5% idegen fajtát enged meg.

A szőlővessző üzlet küszöbén jó lesz ezeket a dolgokat megjegyezni, mert pörös esetekben a bíróság ezt a szabályza-tot veszi zsinórmértékül.

Az ültetésre, vagy eladásra szánt szőlő-vessző szedésénél kiváló figyelemmel jár-junk el. A fentebb elmondott szokvány-szabályzat betartása mellett nem tévesztendő szem elől a következő tudnivalók.

Ha vegyes ültetésű tőkékről szándé-kozunk vesszőt szedni, még a tőke lom-bos állapotában, mikor a fajta a levelek-

ről felismerhetők, vagy szőlőérés idején jelöljük meg az illető tőkéket. Európai fajtákat termőképes tőkékről szedjük, me-lyek sem igen fiatalok, sem igen vének.

Ősszel az első dér, vagy fagy után a levél lehull, akkor kezdjük a vessző szedést.

A megszedett vesszőt a netán még rajta maradt levéltől, kacstól megtisztít-juk, és 250—500 darabonként kévébe köt-jük, jelfával látjuk el, melyre a fajta neve van írva.

Ha a vesszőt szállítjuk, enyhe időben zsákvászonba varrjuk, vagy ládába rak-juk. Fagyos időben a vesszőt moha közé kell pakolni. Amint a vessző megrende-lési helyére érkezik, mindjárt ki kell pa-kolni és vagy elültetjük, vagy elvermel-jük.

A szőlővesszőt télire vagy verembe ássuk, vagy pincébe tartjuk el. Mindkét esetben az a fő, hogy az illető helyen fagy, nedvesség ne érje, egér hozzá ne férközzék.

A verem az elrakandó vessző mennyi-ségéhez képest lehet tetszés szerinti hosz-szu és széles, de mélysége 80 cm.-nél ke-vesebb ne legyen. Alját 20—30 cm.-nyi rétegben homokkal hintjük be, erre állít-gatjuk a kévéket és pedig úgy, hogy a kévék sem a verem falát, sem egymást ne érintsék. Erre homokot hányunk rá, közben a kévéket megrázogatjuk, hogy a homok közbük hulljon, minden üreget kitöltsön. Ha a verem megtelt, sirhant formára, mintegy 50 cm. vastagon föld-del vagy homokkal hányjuk meg. Futó-homokon, hogy a szél a halmot ki ne kezdje, jó lesz beszalmázni.

Ahol a szőlővesszőszedést évenként rendszeresen üzik, ott célszerű náddal vagy zsuppal fedett vermet készíteni, melyben a homokkal elrétegezett vessző a legtökéletesebben áll el, ha tudniillik a verem úgy van készítve, hogy a csapa-dék beszivárgástól óva van és hőmérsék-lete nem változó, állandóan 9—12 C fok.

Ha nem eladásra, hanem saját hasz-nátunkra tesszük el a szőlővesszőt, nem szükséges kévébe kötni. Az ilyen vess-zőt pincében vagy veremben homok közé rétegezzük el úgy, hogy minden sort alul, felül mintegy 10 cm.-nyi homok-réteg vegye körül. A vesszők egymást ne érintsék és lehetőleg minden üreg ho-mokkal legyen kitöltve. A legfelső réteg fölött vastagabb homokréteg alkalma-zandó.

Az elrétegeléshez használt homok általában nyirkos legyen, de ne vizes. A tél folyamán a homok locsolása, nedvesi-tése nemcsak fölösleges, de káros. A homok tart magában annyi nyirkosságot, amennyi a szőlővesszőnek késő tavaszig való konzerválására szükséges.

Rombay Dezső.

a Kerekes is ilyen örültséget követ el Különben, az ő dolga!

A többiek is ezzel a megjegyzéssel nyugodtak bele, legföljebb még azt tették hozzá:

— Hogy teheti valaki magát tönkre egy leányért!

Sőt még egyszer a menyasszonya is megkérdte tőle:

— Hogy követheted el ezt a bolond-ságot értem? Lemondani a fényes karrié-redről, a jó módról, az uraságról és el-jönni szegény embernek? Hogy szeret-hetsz ennyire?

Persze, úgy kérdezte, hogy a fejét, szőkefűrtös, csitri fejét a férfi mellére haj-totta és két fehér karjával belekapaszko-dott a nyakába.

— Hogy szerethetsz ennyire? Lásd, te mindent áldozol értem, én semmit sem értem. Ha egyszer megbánod az áldozatot?

— Soha, soha! Te nélküled nincs élet a számomra, — szölt, megcsókolva a bájos leánykát.

— Nem teszel soha szemrehányást, hogy én vagyok a te megrontó?

— Boldogságom, üdvösségem vagy! Hogy tehetnék én neked valaha szemre-hányást!

S azután, a ki szemrehányásokkal előállott, az nem Kerekes ur volt, de Gizike asszony. A fiatal nő, az elröppent szerelmi mámor után szomoruan kezdte érezni a kishivatalnoki háztartás szegény-ségét és egész szegénységes életmódjuk-nak nyüvét és csöndes szomorúságát.

— Így élni végig ifjuságunkat! — sóhajtott fel unalmas délutánokon otthon üldögélve egyedül, míg férje a hivatal-ban ült, — ilyen kis lakásban, így! Se-

hova se menni, itthon ülni, dolgozni és szenvedni! Élet ez?

Szegény Tivadar pedig meg nem fog-hatta, hogy miért találja napról-napra szomorubbna és hallgatagabbna az ő kis feleségét, valahányszor csak hazajön a hivatalból:

— Bánt, hogy oly keveset lehetsz idehaza! — mentí magát az asszony.

De a férfi sejtí, hogy más baj van itt. És beszélni kezd a kilátásairól, jövő reménységeiről:

— Nem sokáig tart ez a szegénység! Jövőre elvégzem a kereskedelmi tanfo-lyamot és áttesszék a könyvelői osztályba: ezerkétszáz forintom lesz! Száz forint egy hónapra! S azután mindig több. Színház is fog telni! Talán minden héten elmehe-tünk egyszer! Meg azután külön munkát is fogok vállalni — meglásd édesem, minden jó lesz, csak egy kis türelemmel légy.

De bizony csak nem nagyon emelték szegény Kerekes fizetését.

Le is vizsgázott, át is tették a köny-velői osztályba, azután pedig a pénzár-hoz, de a fizetését nem emelték. Tudták, hogy úgy sem mehet el máshová, hát ki-használták, a hogy a fehér rabszolgákat ki szokták használni. Naponta százazrek mentek át a kezén és nem féltek tőle, hogy egyszer az eszébe jut a maga ezer-kétszáz forintocskájának egy pár ezer fo-rintot hozzá venni.

— Ez becsületes ember, ezzel kezel-tethetünk pénzt olcsón!

Az asszonyt pedig néha sajnálat fogja el szegény ura iránt, a ki annyit dolgo-zik és mégis oly keveset keres. De ez a szánalom nála rendszeren csak pillanatnyi,

Hamarosan fölülkerekedik a lelkében egy másik érzés:

— Minek vette el, ha csak ilyen nyo-moruságban tudja eltartani!

Szomorú, bus napok következtek mindkettőjükre. A férj érezte, mi bántja az asszonyt s az asszony, bár titkolni akarta, mégis elárulta magát.

S a titkolt seb a két szívbén egyre mélyebb és mélyebb lett és fájdalmas tű-zel sajgatta őket. Hiába próbálták szere-lemmel gyógyítani! Mind a ketten érez-ték, hogy a csökök melege hiányzik és hogy az ölelések lanyhák, szomorúak.

Mint valami hideg árnyék a két szív közé odafurakodott a szegénység leverő, nyomasztó érzete.

Lappangott a kétségbeesés, míg végre kitört.

Kerekesnének valami jó barátnője ment férjhez (ez már házasságuk harma-dik esztendejében történt) és az meghívta őket a lakodalomra.

— Ugy-e elmegyünk? — kérdezte a férj meggondolatlanul.

— El? Mibe? Vagy te nem bánod, ha a feleséged úgy néz is ki, mint valami szolgáló. Hiszen nem telik egy ruháras el

A férj összeharapta az ajkát és egy darabig szegénytől égő arccal, komor tekintettel nézett maga elé, azután odament a zokogó asszonyhoz és vigasz-talni kezdte:

— Lesz minden! Lesz ha mondom! Csak sirni ne lássalak!

S azután lett is! Most tantiémet ad-tak ki; a másik hónapban külön mun-káért fizettek; azután meg a fizetését emel-ték föl; telt pénz mindenre. Ruhára, ék-szerekre, szép lakásra!

És jární kezdtek a színházba, hang-versenyekre; az asszonyka juokat adott és boldog volt kimondhatatlanul. Mint valami boldog gyerek, úgy ugrott a férje nyakába, valahányszor az hazajött a hi-vatalból:

— Édes aranyos uracskám, mennyire szeretlek én téged!

S most már ő kérdezgette tőle, hogy mi lelte, miért oly levert, hiszen jól megy minden:

— Sok a dolgom! Nagyon elvagyok foglალva! Ha te nem lennél, megőrülnék!

S szilajul, vadul öleli, csókolja az asszonyt s karjait maga köré fonja, mintha csak valami láthatatlan támadó ellen ke-resne védelmet, szép felesége karjai között.

— Ugy-e, te mindig fogsz szeretni?

— Csacsi, hogy ne szeretnélek! Nap-ról-napra jobban szeretlek.

— Boldog vagy?

— Végtelenül!

— Akkor nem sajnálok semmit, — mormogta.

— Mit nem sajnálsz?

— A sok munkát.

S azután eljött, a minek el kellett jönnie: a leszámolás napja. A hivatalban egyszer bejelentés nélkül rovincsoltak és rájöttek Kerekes sikkasztására.

Reggel még gyanútlanul ment el a hivatalba és délben már az ügyész-ségi fogházból írt a feleségének:

— Beszélni akarok veled! Látogass meg! Elfogtak! Sikkasztottam!

Üveges tekintettel meredt az asszony szeme a levélre. És míg a szörnyű dráma vége, mint valami villámcsapás, úgy ha-sítottá át a lelkét, ebben az önző, hiu-asszonyi lélekben az első gondolat, mely

Felhívás

az országos spiritizista szövetség megalakítására.

A „Rejtelmek Világ” megindulása óta egymást érik az ország minden részéből érkező kérdezősködések, jelentkezések, felszólítások és tanácsok, melyek egy országos spiritizista-szövetség megalakításának eszméjével vannak kapcsolatban.

Egy ily szövetség létesítése már egy-magában ez által is indokoltnak tekinthető, de szükségességét még inkább igazolja az a körülmény, hogy hazánkban mindezt ideig igen kevés a kiképzett mediumisztikus tehetség, s akik vannak, azok is nem állanak magas fokon, a külföldi világhírű mediumok pedig mindaddig nem látogatnak el hozzánk, amíg egy erőteljes társaság nem hívja meg őket, amely idejövételük erkölcsi és anyagi sikerét biztosíthatja.

Ez pedig a spiritizmus terjedésének igen nagy akadálya, mert mindaddig míg valóban hatalmas erejű mediumok nem lépnek fel nálunk is, addig a spiritizmus gőgös és elbizakodott ellenségei nem némithatók el, ugyancsak mindaddig nem remélhető, hogy a spiritizmus hívei, kik sok ezren vannak, mindnyájan bátran be merjék vallani meggyőződésüket.

Majd ha egyszer odáig juthatunk, hogy nyilvános ülésben látni fogunk mediumokat, akik a levegőbe emelkednek, vagy levegőbe emelnek több métermagassági súly tárgyakat, ha a fizika kételkedő professzorainak jelenlétében lepecsételt két palatádra közé szorított vesszővel olvasható értelmes mondatokat írat a medium, ha a legujabban feltűnt telefon-medium a materialista uraknak a fülébe sugdostat az elhalt rokonai által és ők ezeknek a hangját felismerik, majd akkor egy csapásra elnémul a hitetlenség, a guny, a nagyhangú csufolódás és a spiritizmusnak hívei megszárazzorodódnak.

Ezek az eredmények mind elérhetőek, de csakis akkor, ha egy népes spiritizista szövetséget tudunk létrehozni.

Ezért határoztam el magamat arra, hogy e szövetség megalakítására megteszem az előkészítő lépéseket.

Főlszólítok tehát minden hazai spiritisztát, hogy egyenesen nevemre címzett levélben jelentkezni sziveskedjék.

Kik nevüket egyelőre titokban kívánják tartani, azok írják meg e kívánságukat és személyes felelősséget vállalok érte, hogy inkognitójuk megőrizve marad, mindaddig, míg kívánják.

A jelentkezéssel nyomban közölni fog az általuk megjelölt címre küldve előbb a szövetség tervezete, később pedig a végleges alapszabályok.

Az alapszabályok irányelvére és részleteire vonatkozólag minden egyes jelentkező indítványokat sziveskedjék tenni, azok mind megfontolás tárgyát képezendik.

Budapest, 1897. november 8.

Báró Mikos János.

főlébredt a kábító hatás után, még sem az volt, hogy a férje elvesztette a becsületét és ő elvesztette a férjét, hanem az, hogy az az ember gyalázatba döntötte őt is. Megbélyegezte és most itt hagyja nyomorban, szegénységben.

S részvét helyett kimondhatatlan gyűlölet és düh fogja el:

— Gazember volt! Gazember!

S délután, mikor gyászruhában elmegy meglátogatni, ruhája alá rejt egy kis revolvert:

— Legalább halj meg, — suttozja, mikor odanyújtja neki, — s ne hozz reám gyalázatot.

— Igazad van, — mondja megtörtén a férfi, — de legalább még egyszer hagy öleljelek!

— Soha! — kiáltja s undorral löki el magától, — utállak, mert ostoba voltál, mert gazember voltál!

A férfi halálsápadt arccal áll előtte, majd egyszerre fölkapja a fegyvert és rásüti az asszonyra:

— Te voltál az oka! — hörgi kétségbeesetten. De mikor látja, hogy a nő leesik a földre és melléből patakzik a vér, eldobja a fegyvert és reá rogyva, zokogva öleli, csókolja és állati hangon kiáltja:

— Mentsék meg! Mentsék meg!

Az asszony pedig halálájdalomtól eltorzult arccal, gyűlölettel lángoló tekintettel néz reá és úgy suttozja:

— Nyomorult gazember!

Művészestély.

Előre is kijelentem, hogy ne várjanak valami különös, jelentős dolgot, ne várjanak tőlem a modern külsőségektől csillogó idegen mezbe öltözött leírást, elmondom úgy, a hogy volt, elmondom úgy, a hogy kellett volna és volt is, elmondom kelemes tapasztalataimról, elmondom és elmesélem a történetirő hűségével, pártatlanságával, költői képek és szólamok mellőzésével.

De hát mit is akarok elmesélni? Elárulom, művészestélyen voltam, vagy a mint valaki mondta, tündérestén, vajjon mitől nevezte így, nem tudom, lehet, hogy azon tündérestől, kik ott forogtak, lebegtek, más világba helyeztek.

Én addig így voltam, hogy művészetet csak Budapesten kerestem s szinte meg voltam lepődve, mikor a színlapon azt olvastam, hogy művészestély Szilágy-Somlyón. Az igaz, hogy híres vármegye Szilágy megye, de hogy művészei is legyenek, azt még nem tudtam, de most már tudom. Az a „művész” szó, olyan mint a kétvégű bot, a ki nem hiszi próbálja meg, s azért kételkedve fogadtam ezen bátor kijelentést — lévén magam pessimista — de azért csak elmentem, meghallgatom s még inkább megnézem Szilágy megye művészeit.

Hallgattam, néztem, de még jobban bámultam. Az első között voltam, a kik pontos megjelenést lelkiismereti kötelességnek tartják, kíváncsi voltam a művészekre, de még jobban — bocsássák meg — a művésznőkre, lévén magam is egyike Éva gyermekeinek s így a kíváncsiság bűne alól felmenthetőnek vélem magamat.

De hogy rátérjek a dologra, elmondom, hogy volt itt már t. i. Szilágy-Somlyón, egy kis csapat, talán 6 ember, telve lelkesedéssel, hangya szorgalommal, azok azt a vakmerőséget követték el, hogy összeállottak és kimondták, hogy e kis városban versenyre kelnek országunk filharmonikus társulataival, megalakulnak s visszaállítják Szilágy-Somlyó város régi dicsőségének egyik sugarát. Felléptek nyilvánosan, legutóbb a mult szombaton, a ki ott volt, tudja milyen eredményt értek el, a ki nem volt ott, annak a kedvéért elmondom.

De hát hol is kezdjem meg. Annyi sok elmondani valóm volna, kritizálni nem lehet, mert nincs mit, a program egy darabjai oly precizitással lettek előadva, hogy kívánni való csak annyi volna, lépjenek fel minél előbb, de csak úgy, mint a multkor, új műsorral, új meglepetésekkel. Mert hogy abban részünk volt, annyi bizonyos. Addig így voltunk, hogy megfizettük a jegyünket s három órán keresztül ülve, hallgatva, alig vártuk, hogy kényelembe helyezkedve, magunkat jól is érezzük. Egy szerencsés gondolat, mely meghódította a közönséget s az est sikerét biztosította, származott — engedelmet kérek, de elárulom — Ruszka Istvánné ő nagyságától, hogy az eddigi szokástól eltérőleg, a közönség kényelemszeretetére számítsunk s bizony nem idegen helyen, hanem otthon éreztük magunkat.

A ki nem tudta, milyen zenekarral áll szembe, gyakorlott katonai zenekart gondolt volna — azon darabokkal, melyek bármely elkenyezettett közönség várákozását is kielégítették volna. A program fénypontját Dratsay Józsefné ő nagyságának zenekar kíséret mellett előadott éneke képezte, az ő énekével egybeolvadt a mi szívünk is, együtt éreztük azon boldogító s élető érzelmeket, melyek a különben száraz kottába le vannak véve, lelkesedtünk, tapsoltunk igaz szívből, igaz lelkesedésből.

Farkas Sándorról meg mit mondhatunk, az ő jeles tulajdonait olvasóközönségünk úgy is ismeri, szavalatáról csak annyit árulok el, hogy a „Mese a vén hercegnőről” c. elszavalt darab saját szerzeménye volt.

Felejthetetlen este volt, felejthetetlen, mert nem idegen helyen, hanem otthon éreztük magunkat, körülvéve azon színteretméltsággal, melyet a háziasszonyoknál tapasztaltunk, tündérestén képzeltek magunkat, mert hiszen csak szárnyak kellett volna, hogy azon szép lányokból, kik bennünket kiszolgáltak, tündérek váljanak.

Még valamit. A program előadása után a fiatalság táncot látott, mely tényleg kiválóan kivirradt a tartott.

Ingatlan birtok változások.

A sz.-somlyói kir. járásbírósa területén, Sándor Floráné és társai örökölte Törbő Flori mároni összes birtokát; Hiris Mitru és társai özv. Hiris Togyerné márkaszéki összes birtokát; Krisán Juon megvette Marián Vaszalka és társai perecseni 1 beltelkét 600 frt; Gyirán Togyer és neje Barbozky János és neje sz.-somlyói 1 szántóját 300 frt; Debrenti Péterné Szoboszlai Zsuzsáná kémeri 1 kertjét 550 frt; Argyelán Juonné Kis Simon és társai győrtelki 1 kertjét 150 frt; if. Silberstein Mózes és neje id. Silberstein Mózes halomsói 1 kertjét 200 frt; Simó Ferencz örök. Simó Károlyné Nagy-falu és hosszassói összes birtokát; ifj. Solyom Ferencz megvette Darabont István krasznai 3 szántóját 250 frt; Vetián Demjenné örökölte Todorán Gligorné maladai összes birtokát; Megyesán Gábor megvette Kerekes Juon ippai 1 szántóját 150 frt; Demjén Gergőné Ilyés Ferencz lomperci 1 szántóját 120 frt; Mág Vaszali és neje Krisán Loconte győrtelki 1 beltelkét 150 frt; Nyírsidán Misonné Ács Jánosné récei összes birtokát 300 frt; Király János és társai örökölt Király Gergelyné nagyfalui összes birtokát; Kotor Nikita és társai megvették Koor Tivadar m. keceli összes birtokát 800 frt; Borzasi János örökölték Borzasi Péter lecsméri összes birtokát; Balozsai Togyer és társai ötkölték Balozsai Gligor boronamezői összes birtokát; Kocze Togyer megvette László Floare gyümölcsösényi összes birtokát 160 frt; Fejér Dániel és neje Kulcsár Balint sz.-somlyói 1 beltelkét 150 frt; Kirillia Togyer örökölte Kirilla Mikuláj boronamezői összes birtokát.

Szinészet.

Deák Péter szintársulata e hó 16-án a „Kék asszony”-nyal, Varney operettejével kezdte meg nálunk előadásait. A nagyon jól sikerült bemutató előadást közönszámú közönség nézte végig és boszankodott azon, hogy a zenekar részére szolgáló helyiség nem volt maga helyére leeresztve s a néző közönség elől a zenészek a színpad egy részét elföldték. Meglepő volt közönségünk az is, hogy az igazgató ócska színlapokkal kedveskedett, azokat a színlapokat toldozva-foldozva hordozták szét, a melyek más helyeken megmaradtak. Avagy talán ez egy új módja a reclamcsinálásnak arra, hogy ez uton juttassák a közönség tudomására, hogy mennyi országot-világot bejártak. Na hát ez izlés dolga, de a mi közönségünk nincs hozzá szokva s azt hisszük, nem fizeti ki magát ez a garasoskodás.

Magáról az előadásról elmondhatjuk, hogy a társulat kellemes estét szerzett a szép zenéjű operettével s ha az ezután következő előadások is ilyen jók lesznek, Deák Péter bizton számíthat a közönség támogatására. A szereplők közül Árkosiné Zoltán Olga a cimszerepben K. Tarnay Leona (Teréz) főként Kömlel tündek ki. Zoltán Ilona, B. Szabó és Krémer egészítették ki az előadás sikerét. „A szentelt milly gyertya” dal zajos tapsokat aratott. A zenekar játéka megfelelő volt.

Szerdán, november 17-én, „A királyné dragonyosa”, Venczel Leopold operetteje került színre. A zenekar most már a maga helyén játszott és első helyen érdemli meg a dicséretet, mert az előadás sikeréért az oroszlanrész illeti meg. Sedain cimszerepében K. Tarnay Leona kitűnően érvényesítette kellemes hangját és eleven játékát. A galamb ketőse Zoltán Ilonával és a magán bordala magával ragadta a közönséget. — Kömlel kitűnő (vén gigerli) alakításával, Németh János (kapitány), Krémer (örnag) ugyancsak megállták helyüket. A népség-katonaság kosztümirozása gyenge s a karénekek gyarlók valának. Közönség közepes számmal.

Ma a „Gyimesi vadvirág” került színre, ha ugyan igaz, de színlapot még nem láttunk. (B.)

Különfélék.

— Az E. M. K. E. elnökévé — az elhalt gróf Bethlen Gábor helyébe — gróf Béli Ákos főispán választott meg.

— Vasuti hír. Mint megbízható forrásból értesülünk, a Szilágy-Somlyó-margittai helyierdeki vasut kiépítése végre a biztos megvalósulás stádiumába lépett. Az engedélyezési tárgyalás most szombaton tartott meg Budapesten s a munkálatok megkezdése már csak rövid idő kérdése lehet.

— Kitüntetés. Dr. Berger Jánost, Szilágyvármegye tisztí főorvosát — a közegészségügy terén szerzett érdemei elismerésül — Ő felsége a király a Ferenc József rend lovagkeresztjének adományozásával tüntette ki.

— Hivatal vizsgálat. Vármegyénk főispánja Zilah r. t. város polgármesteri és rendőrkapitányi hivatalát s az egész tisztviselői működését és a városi pénztárt f. hó 10-én vizsgálta meg. Az árvaügyek és a községi bírósági ügyek kezelésénél lényegesebb szabálytalanságok találtak ugyan, azonban a vizsgálat eredménye általában kielégítő, sőt a pénztár most is kitűnő rendben találtatott.

— Köszönetnyilvánítás. A sz.-somlyói műkedvelő zenegyűlalt által folyó hó 13-án rendezett művészestély alkalmával Dratsay Józsefné urnó énekkel s Farkas Sándor ur

szavalattal voltak szívesek közreműködni. A buffet rendezése s ellátása körül Ruszka Istvánné, Lukátsffy Ödönne, Csoma Imréné, Posner Sándorné, Presia Romulóné urnók, Tamko Bella, Kethely Vanda és Erzsike, Szénássy Margit, Halliarszky Mariska, Gencsi Vicza és Róza, Mike Ilona, Lukátsffy Anna és Eliz k. a. és Mándoky Sándor ur fejtettek ki fáradhatatlan buzgalmat. Fogadják mindannyian e helyen is az egyet halás köszönetét. Sz.-Somlyón, 1897. évi november hó 15-én. Az egyet nevében: Lukátsffy Ödön, elnök.

— Cimadományozás. Király Ő felsége a kereskedelemügyi m. k. miniszter előterjesztésére P é c h y Zsigmond kir. főmérnöknek, nyugdíjaztatása alkalmából a műszaki tanácsosi címet díjmentesen adományozta.

— Kérelem. A „zágonyi” Mikes Kelemen emléké bizottsága Zágonyban — Háromszék vármegyére — a millennium évében alakult a célból, hogy „Mikes Kelemennek, a hős II. Rákóczy Ferenc példászerű kísérőjének, — a rendíthetetlen keresztény hit megtestesítőjének, — édes magyar nyelvünk költői lelki mesterének születéshegye egy a nagy szellemhez méltó emlékművel megjelöltessék”, azon kérrrel járul mindazokhoz, a kiknél még gyűjtőívek vannak, sziveskedjenek ezeket bármily csekély hazafias adományaikkal a bizottsághoz visszajuttatni. Az összeg, mely az eddigi kazafias adományokból begyűlt, oly kevés, hogy ez idő szerint gondolni sem lehet az eszme kivitelére. Éppen ezért bizalommal fordul a bizottság a történeti nagy alak tisztelőihez, barátaihoz, kérve őket hazafias támogatásra, hogy így e szép eszme megtestesíthető legyen.

— Ragályos betegségek. Folyó évi november 14-iki állapotnak megfelelőleg a „Földmívelési Értéslő”-ben az állategészségügyi kimutatás Szilágyvármegyéről következő hivatalos adatokat közli: Juhimlő: Nagy-Pacal 1 udvar, Nagy-Rajtola 1 nyáj, Sarmaság 1 udv., összesen 3 község 3 udvar. — Sertésorban: Nagy-Bajom 19 udvar. — Sertésvész: Búrgerd, Fel-Egereg, Felső-Szivagy, Gardánfalva, Hadad, Hídvég, Kurika, Kémer, Leesmér, Pele, Szamos-Nagy-Goraszló, Uj-Német, összesen 12 község.

— Késmárky és Illés, Budapesten a leghíresebb cégek egyike, Kossuth Lajos utcai 2 üzlethelyiségét összpontosította a külön e célra épült 12-ik szám alatti látványosság számba menő áruházba. Félreértések kikerülése végett megemlítjük, hogy a régi híres „Kerepesi Bazár” nagy raktárhelyiségei továbbra is fennmaradnak, sőt meg is nagyobbítottak.

— Udvari pap. A prédikáló papoknak az a szokásuk, hogy a szószékről a legkíméletlenebb hangon korholják az emberek, főleg pedig a nők hibáit De Pearse londoni pap valóságos kivétel, mert ő még a szószéken is galáns és szeretetreméltó a hölgyekkel szemben. Példa erre az a prédikáció, a mit a minap mondott: Mért adta az ördög az almát Évának és nem Ádámnak? kérdő a derék pap a szószéken. Egy-szerűen azért, felelte aztán, mert tudta, hogy ha az almát a férfinak adja, az megesszi azt egyedül, ellenben a nőről tudta, hogy az almát megosztja Ádámmal.

— Azon t. hölgyek, kik meglepő olcsó, de mégis szép és jó selyem, mosó- és gyapjuszöveteket, — melyek karácsonyi ajándéknak is igen alkalmasak — óhajtanak vásárolni; kérjék Weiner Mátyás divatruházának (Budapest, Andrássy-ut 3.) különösen ezen célra összeállított minta gyűjteményét, melyet ingyen és bérmentve küld meg.

— Vetőmagvak. (Mauthner Ödön tudósítása.) Vörös lőhere. A lefolyt hét nem hozott új fordulatot üzletforgalmára. A piac minden hangulat hiányán maradt ezideig még kevésbé lévén ismeretes a belföld hozama és azon hozzávetőleges becslések, melyek középértémet jeleznek, nem birnak megbízható alappal. A belföldi eredetű áruból még mindig keveset kínálnak, a nagyszemű áru figyelembe részesül bár; de alantósabb minőségű mag alacsonyabb áraknak dacára sem birt vételkedvet kelteni. Kétség nélkül az amerikai bő termés nyomása alatt szenved az üzlet, a mi a kiviteli forgalmat szintén befolyásolja, de kedvezőbb fordulat következhetik be, mihelyt az első torló szállítmányok elhelyezvők. Lucerna. Gyenge kínálat mellett csendes az üzlet. A mit belföldi termésből ajánlanak, nem vehető számba, miután jelentéktelen kis tételkék. Svéd here. Külföldi jelentések szerint Canada és az Egyesült Amerikai Államok, melyek ezen cikkre nézve mérvadó, keveset arattak még pedig a hozamok minősége szintén gyenge. Réti komocsin. Belföldi eredetű magot ezideig alig kínáltak. Amerikából meglehetősen jó termését jelezik közép minőségek mellett.

— **Bébi selyemszöveteket 35 krtól** 14 frt 65 krig méterenként — valamint fekete, fehér, színes Henneberg-selyem 35 krtól 14 frt 65 krig méterenként sima, csikos, kockázott, mintázott, damaszt s. a. t. (mint egy 2400 különböző minőség, 2000 szín és mintázatban s. a. t. a megrendelt áru postabér és vámmentesen a házhoz szállítva mintákat postafordultával küld: HENNEBERG G. (cs. és k. udvariszállító) selyemgyára Zürichben. Svájcba címzett levelekre 10 kros, levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven irt megrendelések pontosan elintéztetnek.

Irodalom.

— A „Vasárnapi Lapok“ e héten is pompás, változatos tartalommal jelent meg. A haladó idő valóságos tükre ez a szépirodalmi képes ujság. Minden eseményt felkarol, s azt úgy adja képekben, hogy a szemnek is vonzó, gyönyörködtető. A most megjelent szám tartalma: Ut az éjbe, költemény. Mezei Ernő-től. — Művészi közviszonyok. Lázár Béla-tól. — A leszámolás, elbeszélés, Vértesi Gyula-tól. — Premier látogatók, Raya-tól. — A betleri kastély. — Vadászpihenő, költemény, Martos Ferenc-től. — Köny és mosoly, regény, Benickyné Bajza Lenké-től. — Visszaemlékezés a hatvanas évekből, Gerlőcy Károly-tól. — Találkozás, elbeszélés, Cyprián- (Andor) József-től. — Árulás, elbeszélés, Prém József-től. — Morzsák. — Tüntetések, Lazzaroni-tól. — Különlék: A nagyvilágból, a „főváros“, irodalom, színház, képeinkhez, képtalány, a szerkesztő üzenetei. Ezen kívül 4-ed iv mellékleten Sántán regénye: a „Szépség és Felsége“. Megrendelhető a „Könyves Kálmán“ irodalmi és könyvkereskedési részvénytársaságnál (Budapest, VIII., Kerepesi-ut 17), honnan szívesen küldenek mutatvány-számot. Olvasóink különös figyelmébe ajánljuk a „Vasárnapi Lapok“-at

— Vettük a Lampel Róbert (Wodianer F. ér fiai) budapesti kiadó cég kiadásában megjelenő Szalay-Baróti-féle „Magyar Nemzet Történeté“-nek a hetvennegyedik füzetét, melyben a hét éves háboru bezárta után a Mária Terézia uralkodása alatti belviszonyoknak fölötte édekes s nagyvilágításban feltüntetett leírását olvasuk és pedig mamár József főherceg társ. uralkodónak Magyarországra oly káros germanizáló s alkotmánytöbontó törekvéseinek a hatása. E korszak valóban egyik legnevezetesebbje Magyarország történetében, és szerzők tüzetes és beható előadásában kétszeresen válik érdekessé az olvasó előtt. E füzet illusztrációi úgy minőség, mint mennyiség tekintetében semmivel sem állnak hátrább a megelőző füzetnél, külön műmellékletkép kaptak I. Ferenc császár és királynak igen szép arcképét.

— Mulató Gentry cím alatt körülbelül husz elbeszélést tartalmazó kötetre hirdet előfizetést Gottier Lajos az „Egyetértés“ belmunkatársa. A novellák nagyrésze, elszórtan, a fővárosi napilapokban jelent meg. Tárgya — mint a kötet címe is mutatja — modern keretben, a magyar középosztály életéből van merítve. Egy kötetnek az ára 1 frt 20 kr. lesz. Az előfizetési díjak ez év november 20-ig szerző lakására (Budapest, VI., Nagy János-utca 1—B földszint 5) küldendő. Szerző „Érzelmek“ cím alatt ezelőtt három évvel kiadott novellát a közönség és a fővárosi sajtó meleg fogadtatásban részesítette volt.

— Itt vannak az unalmas téli esték. Valóságos boldogság, ha az ember jól fűtött szobában a lámpa barátságos fénye mellett egy olyan jól szerkesztett lapot vehet a kezébe, mint a „Képes Családi Lapok“, melyben mindennemű és koru olvasó élvezetes, szórakoztató és ismeretterjesztő cikkeket talál. Gyönyörű illusztrációi mellett még olyan kedvezményt is nyújt olvasóinak, minőt egy szépirodalmi lap sem! A „Képes Családi Lapok“ évenként négy külön beköthető regényt hoz mellékletül, aki pedig a 6 frt előfizetési díjat és 80 kr. csomagolási és bélyeg költséget beküldi, annak még külön négy regényt küld a kiadóhivatal; aki ujonnan lép is a „Képes Családi Lapok“ előfizetőinek sorába az K. Beniczky Irma teguabb most sajtó alatt levő művét: „A ki nem tudott kettőt szeretni“ kapja karácsonyi ajándéku. Tehát a dus és szép kiállítás lap mellett még kilenc regényt is 6 frt 80 krért egy évvel Mutatványszámot ingyen küld a kiadóhivatal Budapest, V., Vadász-utca 14. szám.

— A „Zenélő Magyarország“ zongora zenemű folyóirat november 15-diki 22-ik füzeté következő érdekes zenemű új-donságokat közli: I. Ivánfy Iván igen szép „Menyecske csárdás“-át egy szöveges ma-

gyar dal — 3 palotás és 2 frissből összeál-litva. II. Schmidt I. „Ábránd a fülemüle orosz dal felett“. III. Holzer B. „Harang polka francaisejät. Mlnden füzetben ily gazdag tartalommal jelenik meg e ma már oly közkedvelt zenemű folyóirat. Egy-egy füzet mindenkor 10 oldalon a legszebb, s legsikerültebb divatos zeneujdonságokat hozza, negyedévben 6 füzet 60 oldal zeneművet ad 1 frt előfizetésért. Egyes számok 22 krért, ha az összeg beküldetik. Előfizethetni az október-decemberi évnegyedre csakis a „Zenélő Magyarország“ kiadóhivatalában Budapest VI. Csengery-utca 62—a, honnan mutatványszámot megismerésre ingyen és bérmentve küldenek.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓTULAJDONOS:

BÖLÖNI SÁNDOR.

Hirdetések.

7584—897. kg. sz.

Pályázati hirdetmény.

Szilágyvármegye sz.-somlyói járás-hoz tartozó Halmosd, Elyüs, Detrehen és Hármaspatak községekből alakított halmosdi körjegyzőségnél jog-eros alispáni határozattal rendszere-sített aljegyzői állásra pályáza-tot nyitok.

Felhivom ennélfogva mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy az 1883. évi I. t.-cikk 6. §-ában körülírt képességi bizonylattal felsze-relt pályázati kérelmüket, előbbeni al-kalmazásuknak hatóságilag leendő iga-zolása mellett **f. évi december hó 20-ig** hozzám annál inkább beadni el-ne mulasszák, amennyiben a később érkezteteket figyelembe venni nem fogom.

Az aljegyzői állással a kör köz-gyámi állása is összekötve lévén, an-nak teendőit külön díjazás nélkül kö-teles teljesíteni, — az állás pedig 1898. évi január 1-ével lesz elfogla-landó, amennyiben fizetése csakis a jövő év elsejétől folyósittatik.

Ezen állás javadalmazása:

- 1) Készpénz fizetés . . . 250 frt.
- 2) Lakbér illetmény . . . 50 frt.

Összesen: 300 frt.

A választás határidejéül 1897. évi december hó 30. napjának d. e. 10 óráját Halmosd község-házához, a körjegyző irodahelyiségébe ezennel ki-tüzöm.

Sz.-Somlyó, 1897. november 9.

Nagy Gyula,
főszolgabíró.

988—1897. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhirre teszi, hogy a sz.-somlyói kir. járásbíróság 10556—896. számú végzése által Sebes és Beck javára, Mártonfy Ödön és Miklós Erzsébet ellen 117 frt 30 kr. tőke, ennek 1895. évi okt. hó 1 napjától szá-mítandó 6% kamatai és eddig összesen 50 frt 91 kr. perköltség követelés erejéig el-rendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróilag lefoglalt és 375 frtra becsült lovak és szekerekből álló ingóságok nyilvános ár-verés után eladtnak.

Mely árverésnek a 13052—1897. sz. ki-küldést rendelő végzés folytán a helyszinén, vagyis Kraszna község-házánál leendő esz-közlésére **1897. év november hó 24-ik napjának** délelőtti 10 órája határidőül ki-tüzetik és ahhoz a venni szándékozók ezen-nel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsárán alulis eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az

1881. évi LX. t.-c. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Sz.-Somlyón, 1897. évi november hó 4-ik napján.

VIRÁG LÁSZLÓ,
kir. bir. végrehajtó.

6576—897. tkvi szám.

Árverési hirdetmény.

A „Silvania“ hitel és takarékpénztári intézet végrehajtónak Puskás Gavrilla szoldobági, Drágos Gavrilla és Hurbán Mária sommályi lakos végrehajtást szenvedők elleni végrehajtási ügyében a bírói ár-verés 28 frt tőke, ennek 1896. évi október hó 20-ától járó 6% kamatai, 7 frt 50 kr. perbeli, 6 frt 60 kr. végrehajtási, 10 frt 25 kr. árveréskéresi s a további költségek erejéig ezennel elrendeltetik, határidejéül **1897. évi november hó 26-ik napja** d. e. 9 órai megkezdéssel a zilahi kir. tör-vényszék területén fekvő Som-mály község-házához kitüzetik, az árverési feltételek pe-dig a következőkben állapittatnak meg.

1. A mikor is elárvereltetnek szükség-esetére a kikiáltási áron alul is

a) végrehajtást szenvedő Drágos Gá-bornak a sommályi 17. sztkvben A. I. alatt foglalt 522, 729, 908. és 950. hrsz ingatlan-beli ³/₄ rész illetménye 158 frt kikiáltási árban,

b) végrehajtást szenvedő Puskás Gav-rillának a sommályi 113. sztkvben foglalt 113, 389, 396, 527, 582, 586. és 683. hrsz. ingatlanbeli ¹/₄ rész illetménye 378 frt ki-kiáltási árban, azonban az özv. Puskás Já-nosné javára bekebelezett haszonélvezeti jog fentartásával,

c) végrehajtást szenvedő Puskás Gav-rillának és végrehajtáson kívüli kiskoru Puskás Marjuczának a sommályi 175-ik számú tjkvben foglalt 799. hrszámú szőlő-

jük a végrehajtási törvény (175. sztkvben foglalt 799. hrszámú szőlőjük) 156. §-a alapján egészben 184 frt kikiáltási árban, azonban a C. alatt özv. Puskás Jánosné javára bekebelezett szolgalmi jog fentartá-sával.

2) Árverelni szándékozók kivétel nél-kül tartoznak a kikiáltási ár tizszázötölját készpénzben vagy óvadékképes értékpapir-ban a bírósági kiküldött kezéhez bánatpénzü-l előre letenni, avagy az annak előzetes le-tétbe helyezéséről nyert elismervényt átadni.

II. Árverési feltételek:

I. Legtöbbet ígérő köteles a vételár egyharmadrészét a leütéstől 15 nap alatt, másik egyharmadrészét 30 nap alatt és 3-ik egyharmadrészét, melybe a bánatpénz is be-számítandó 45 nap alatt mindenkori 5% kamattal a sz.-somlyói kir. adóhivatal mint illeték kiszabás hivatalnál a 39425—881. I. M. sz. letétkezelési szabályrendelet sze-rinti eljárással befizetni.

II. Tartozik vevő az árveréstől kezdve a birtokkal járó minden közterhet viselni s a vételtárgya után kiszabandó kincstári illetéket fizetni.

III. Amennyiben jobb vételári ígéret utólagosan nem tétetnek, jogosult lesz vevő az árverés jogerejüvé váltával innen nye-rendő vételi bizonyítvány mellett a meg-vásárolt ingatlant tetteleges birtok és használa-tába átvenni, de a tulajdonjog csak az ár-verés feltételek teljesítése után fog részére hivatalból bekebelezettni.

Az árverési hirdetmény és feltételek ezen kir. járásbíróság telekkönyvi hatósá-gánál és Sommály község-házánál a hiva-talos órák alatt megtekinthetők.

Jelen árverés n sommályi 12. 113. és 175 ik számú tjkvben följegyzendő.

Kir. jbiróság mint tkvi hatóság. Sz.-Somlyón, 1897. évi szeptember hó 20-án.

ZSIGMONDY,
kir. aljbíró.

Árverési hirdetmény.

Ezennel közhirre tétetik, hogy az alólirott intézetnél el-zálogosított és ki nem váltott

arany órák, óraláncok, karperecek. fülbevalók, ezüst gyümölcstál, ezüst gyertyatartók, asztal-kendők, szőnyegek és takarékpénztári részvé-nyekből álló kézi zálogtárgyak,

f. évi december hó 6-án délelőtt 10 órakor

a „Silvania“ hitel- és takarékpénztár helyiségében készpénzfize-tés mellett el fognak árvereztetni.

Sz.-Somlyón, 1897. november hó 14-én.

A
„SILVANIA“

hitel- és takarékpénztár Igazgatósága.

ELADÓ.

YORK-MADEIRA szőlővessző, filloxerának

ellenálló, tehát ótó alanyul is használható, de ótás nélkül is jó bort termő **sima vessző,** 1000 darab ára 10 frt.

Gyökeres York-madeira, 1000 darab ára 20 frt.

EURÓPAI

(olasz rizling, erdei, piros bakar, juhfark, nemes kadarka, szerémi zöld és járdovány vegyesen) **peronospóra**

ellen **ötször permetezett sima szőlővessző,** 1000 darab ára 5 frt.

Gyökeres európai szőlővessző 1000 darab ára 8 frt.

Bölöni Sándornál
Szilágy-Somlyón.